

1
Београд, 4. XI. 1942 г.

БЕОГРАДСКОЈ ТРГОВИНСКОЈ КОМОРИ,

Београд.-

У "Донауцајтунг"-у од 4.о.м., бр. 259, изашао је овај текст Хрватске уредбе: " по којој се подржављава цела имовина и сва имовинска права Јевреја и лица која се по закону од 30. априла 1941 г. сматрају Јеврејима, као и сва њихова заоставштина после 10. фебруара 1941.г. Подржављење се изводи у назад (ретроградно) од 10. фебруара 1941. Од овог подржављавања искључују се имовне промене које су настале одобрењем власти после 10. фебруара 1941 г. Подржављење извршиће се службеним путем у земљишним књигама, трговачким и задружним регистрима. Подржављеним имањима располаже Министар финансија. 1002

8112 Према томе Јевреји морају у осмодневном року пријавити све акције, уложнице и штедне књижице, осигуравајуће полице, хартије од вредности и приватне предмете од вредности, као злато, сребро, предмети справљени од вредних и племенитих метала, тепихе, уметничке предмете итд, што се налази код њих.

Приватна лица, трговачке фирме и банке морају пријавити Министарству финансија износе својих ^у дуговања Јеврејима ^у року од 30. дана уплатити на благајни Министарства којег се то тиче. ^{за} Дугови којима није приспео рок плаћања дужни су само да учине пријаву.

Сва потраживања од Јевреја имају се пријавити Министарству финансија до 30. јануара 1943. године. Пропуштањем пријаве и неподношењем судске тужбе губи се право потраживања.

Призната потраживања било од Миниатарства Финансија, било пак од надлежног суда, исплатиће Министарство Финансија до краја 1943.г., уколико признати дугови не прелазе вредност целе подржављене имовине односног Јеврејина.

У своје време Српска народна банка тражила је да јој се и пријаве сва потраживања наших грађана у Хрватској. Исто је поновио, ускоро потом, и Банкферијн.

Мислим да би после ове Уредбе требало учинити прописану пријаву Хрватском Министарству финансија, и то да појединци предаду некој одређеној установи у Београду, а она да их даље преда у Загребу.

С поштовањем:

Миливоје М. Косовић

Јеврејна имовина >
Хрватска Р.
МММ.

ПРЕДСТАВНИКА ПОЛОВО

21133

Број

6. НДВ. 1942

БЕОГРАД

ИАБ-509-К 171-21133

12 новембра 2

Министарству финансија
Одељење државних дугова

Београд

У листу "Донауцајтунг" од 4 новембра о.г. објављено је обавештење, да је у Хрватској прописана Уредба, којом целокупна имовина Јевреја настањених у Хрватској прелази у својину Хрватске државе. У истом том обавештењу стоји, да сви они, који имају било каквих потраживања од Јевреја морају пријавити хрватском Министарству финансија до 30 јануара 1943 год. с тим, да ако не учине ту пријаву и не поднесу тужбу суду губе сва права потраживања.

Известан број наших држављана има потраживања према Јеврејима и њиховим фирмама из Хрватске. Поставља се питање како ће они учинити ове пријаве, да би заштитили своја права.

Међукоморски одбор Трговинске, Индустијске и Занатске комор у Београду на својој седници од 11 новембра о.г. одлучио је да вам поднесе следећи предлог:

Да Одељење државних дугова предузме кораке код надлежних немачких власти, да оне издејствују сагласност хрватских власти, да српски држављани који данас станују на подручју Војног заповедника у Србији имају такође право, да поднесу хрватском Министарству финансија пријаве о својим потраживањима према хрватским Јеврејима. У исто време требало би одредити једну нашу српску установу било само Министарство финансија било Српску народну банку, којој би наши држављани ове пријаве поднели а она затим у остављеноме року пријаве доставила хрватском Министарству финансија.

У питању су свакако знатни интереси наших држављана па стога Међукоморски одбор моли за хитан поступак по овоме предмету молећи да о решењу буде обавештен.